

[Finansministeren]

ske aftale med regeringen. Flertallet siger altså klart, at disse ting betales af amtsrådene selv. De har ingen krav på regeringen for kompensation i forbindelse med denne aftale.

Det er også godt, men det, der så volder bekymring, er det ændringsforslag, som flertallet har stillet og fået vedtaget, hvor der står, at der skal udpeges en opmand, der afgør de spørgsmål, der ikke er opnået enighed om.

Se, det er jo en interessant formulering, og dér synes jeg nok at man må se på lægernes indtægtsudvikling sammenholdt med de overenskomster, der forhåbentlig bliver aftalt til foråret på det private arbejdsmarked og på det offentlige arbejdsmarked. Hvis ikke man forstår bestemmelsen på den måde, som jeg har skitseret i mit svar til Sundhedsudvalget, så vil situationen være følgende: Hvis der nu skete det, at man på det private arbejdsmarked lavede en overenskomst, der, som alle taler om, skal være inden for meget, meget, meget snævre rammer – under omkostnings- og lønstigningen i udlandet, der er opgjort til 4-5 pct. – både for det private og det offentlige arbejdsmarked, så vil opmanden med den bestemmelse, der ligger her, og hvis ikke der er økonomiske bindinger, kunne bestemme, at lægerne kan få en indkomstudvikling på 20 pct. f.eks. eller 30 pct. Det ville være et nybrud i forhold til det danske arbejdsmarked, som ville være helt ekstravagant, hvis opmanden tog den bestemmelse i brug.

Men han kunne også bestemme, at selv om der var blevet bevilget beskedne beløb på det private arbejdsmarked og det offentlige arbejdsmarked, så skulle lægerne intet som helst have. Og hvis opmanden traf den beslutning i henhold til denne bestemmelse, så har Socialdemokratiet frataget lægerne deres konfliktret.

Se, det er det, der er uklarhed om, sådan som ændringsforslaget er formuleret. Det er simpelt uansvarligt, vil jeg sige, at komme med en sådan bestemmelse.

Men det er da heldigt, at det kun er et beslutningsforslag. Det er da heldigt, at man kan få lejlighed til i forbindelse med et lovforslag at vurdere, om man skal give en enkelt person, en opmand, en sådan beføjelse til enten at give lægerne meget mere end alle andre eller at give dem mindre end alle andre og så fratage dem deres konfliktret.

Jeg tror ikke, det er ordentligt gennemtænkt, men det er da godt, vi får lejlighed til i begyn-

delsen af det nye år i forbindelse med udarbejdelsen af et lovforslag at vurdere, hvordan et sådant lovforslag skal udarbejdes.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg ved ikke, om bemærkningen kun var udtryk for, at finansministeren overvejer ikke at følge Folketingets flertal. Men det kunne da selvfølgelig være interessant, hvis den situation skulle opstå.

Nu kan jeg jo ikke nå at læse op af det bilag, vi har fået fra finansministeren til formiddag, men med de bemærkninger, finansministeren her kommer med, synes jeg, at finansministeren er langt, langt inde i at afsløre, at regeringens højeste ønske er allerede fra starten at blande sig i forhandlingerne imellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Praktiserende Lægers Organisation.

Nu beslutter et flertal her i Folketinget, at parterne, sådan som de selv har ønsket det, skal have mulighed for at forhandle de næste 6 måneder. Skulle vi så starte den forhandling med, 3 dage før de skal i gang med forhandlingerne, at snakke om rammer og hvad de nu må og hvad de ikke må? Kompetencen til at forhandle på de områder er udlagt til Sygesikringens Forhandlingsudvalg og i dette tilfælde Praktiserende Lægers Organisation.

Jeg går ud fra, at finansministeren er enig i, at det er rimeligt, at de parter får lov at forhandle frit i de 6 måneder.

Jeg vil også gerne sige noget til finansministeren om dette med uansvarligheden og det frygtelige, vi nu gør ved parterne ved at lave denne opmandsbestemmelse. Jeg er helt sikker på – og det fremgår også af de reaktioner, der er kommet allerede her til morgen fra specielt Praktiserende Lægers Organisation – at de er meget tilfredse med, at det bliver en opmand, parterne i givet fald selv kan udpege, eller som udpeges af en uvildig, nemlig Højesterets præsident, der i givet fald skal skære igennem og træffe afgørelsen, frem for at det er finansministeren og regeringens koordinationsudvalg, der skal skære igennem. Det tror jeg at begge parter er endda overmåde tilfredse med, og jeg tror, den tilfredshed vil blive yderligere bekræftet, når man får lejlighed til fra parternes side at læse finansministerens bemærkninger her i dag.